

Čís. 5107.

K údajům o poměrech podniku po rozumu § 27 (§ 2 odst. 2) zák. č. 111/1927 patří i zlehčovací údaje o osobách v podniku zaměstnaných, tedy nejen o osobě majitele podniku, nýbrž i o jeho zaměstnanci, uzavírajícím za podnik smlouvy o dodání zboží.

(Rozh. ze dne 15. října 1934, Zm I 268/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Písku ze dne 25. ledna 1934, pokud jím byl uznán vinným přečinem zlehčování podle § 27 zákona ze dne 15. července 1927, č. 111 sb. z. a n. proti nekalé soutěži.

Z d ů v o d ů :

Stížnost uplatňuje, že výrok obžalovaného soudem zjištěný, že smlouva uzavřená mezi hasičským sborem ve V. a soukromým obžalobcem je neplatná a že je uzavřena podvodem, zakládá jen urážku na cti podle § 2 zákona o ochraně cti č. 108/33 sb. z. a n. (§ 491 tr. zák.), že však nelze jej podřadit ustanovení § 27 zákona o nekalé soutěži, ježto výrok ten není údajem o poměrech podniku, jak vyžaduje § 27 cit. zák., nýbrž jen kritikou jednání zástupce strany žalující nebo majitele strany žalující, nedotýká se poměrů v podniku strany žalující a lze jej ostatně vykládati i tak, že nemusel se vztahovati právě na stranu žalující, nýbrž na jejího kontrahenta. Chybí prý dvě podstatné složky k naplnění skutkové podstaty přečinu zlehčování podle § 27 zák. o nek. sout., totiž, že obžalovaný pronesl výrok o poměrech podniku, který byl objektivně nepravdivý, a že údaje o poměrech podniku byly učiněny za účelem toutéž, t o t i ž údaje o poměrech podniku.

Nelze pochybovati, že závěr soudu, že se onen výrok obžalovaného vztahuje na podnik soukromého obžalobce, je správný.

Podle § 27 zák. č. 111/27 sb. z. a n. dopouští se přečinu zlehčování, kdo za účelem soutěže učiní nebo rozšiřuje o poměrech podniku údaje (§ 2 odst. 2), o nichž ví, že jsou nepravdivé a způsobilé poškoditi tento podnik. Co může býti údajem ve smyslu zlehčování, uvádí zákon v § 2 č. 2 příkladmo. K údajům o poměrech podniku patří i zlehčující údaje o osobách v podniku zaměstnaných, tedy nejen o osobě majitele podniku, nýbrž i o jeho zaměstnanci, uzavírajícím za podnik smlouvy o dodání zboží, neboť tyto údaje dotýkají se pověsti podniku a mohou poškoditi podnik (srov. Dr. Karel Skála, Nekalá soutěž str. 137). Že tyto údaje mohou opodstatniti i skutkovou podstatu trestného činu proti bezpečnosti cti, je bez významu, když soukromá obžaloba pro tento čin nebyla podána.

Napadený rozsudek zjistil, že onen údaj, jež, jak uvedeno, právem považoval za údaj o poměrech podniku soukromého obžalobce, byl, což stížnost ani nenapadá, objektivně nepravdivý a způsobilý poškoditi tento podnik, že byl obžalovaným učiněn k zeslabení posice podniku soukro-

mého obžalobce, tedy za účelem soutěže, a že si obžalovaný byl vědom nepravdivosti údaje, že smlouva mezi hasičským sborem a soukromým obžalobcem je neplatná a byla uzavřena podvodem, jakož i jeho způsobilosti poškoditi zlehčováný podnik a zjistil tudíž veškeré náležitosti přečinu zlehčování podle § 27 zákona proti nekalé soutěži.

Čís. 5108.

§ 427 tr. ř. odkazuje k § 424 tr. ř. jen co do způsobu uveřejnění rozsudku, nemění však nic na všeobecné zásadě § 269 tr. ř., že oznámení rozsudku obžalovanému zařídí předseda soudního sboru. Nemůže tedy veřejný žalobce svými prohlášeními ani zameziti oznámení rozsudku obžalovanému, ani není oprávněn, aby uveřejnění sám zařídil. Ustanovení poslední věty § 424 tr. ř. týká se jen uveřejnění obsílky.

(Rozh. ze dne 19. října 1934, Zm II 331/33.)

Rozsudek vyneseny v nepřítomnosti obžalovaného nemohl býti odsouzenému Jaroslavu Č-ému doručen, poněvadž se vystěhoval neznámo kam. Státní zastupitelství navrhlo 12. června 1933, aby bylo ohledně něho postupováno podle § 427 tr. ř. (posl. věty 1. odst.) a § 424 tr. ř. K upozornění soudu na nákladnost postupu podle § 424 tr. ř. učinilo státní zastupitelství dne 21. června 1933 návrh na vydání zatykače na Jaroslava Č-ého, což se stalo.

Spisy předložené mu k rozhodnutí o zmateční stížnosti ostatních odsouzených vrátil nejvyšší soud jako soud zrušovací dne 11. července 1934 nalézacímu soudu s poukazem, aby bylo provedeno řízení pro neposlušnost proti Jaroslavu Č-ému podle § 427 odst. 1 posl. věta a § 424 tr. ř., jak to navrhlo státní zastupitelství dne 12. června 1933.

Nalézací soud vzhledem k tomuto poukazu zaslal spisy státnímu zastupitelství se žádostí za prohlášení, zejména o tom, zda návrh státního zastupitelství ze dne 21. června 1933 na vydání zatykače vstoupil na místo návrhu ze dne 12. června 1933 na zahájení řízení pro neposlušnost, načež státní zastupitelství prohlásilo, že návrh ze dne 12. června 1933 bere zpět a že vydání zatykače navrhlo pro porušení slibu § 191 tr. ř. Nalézací soud předložil spisy znovu zrušovacímu soudu bez provedení řízení pro neposlušnost proti Jaroslavu Č-ému vzhledem k posléze uvedenému prohlášení státního zástupce.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vrátil spisy s příkazem, aby nalézací soud vyhověl poukazu ze dne 11. července 1934; připoměl, že poslední věta prvního odstavce § 427 tr. ř. nařizuje bezpodmínečně provedení řízení pro neposlušnost, takže nelze od něho upustiti; návrh státního zástupce po případě ustoupení od něho není pro soud směrodatné.

Nalézací soud zaslal spisy státnímu zastupitelství k provedení tohoto příkazu poukazuje na § 427 odst. 1 tr. ř.: » . . . má se rozsudek uveřejniti způsobem v § 424 tr. ř. uvedeným«, a na § 424 tr. ř.: » . . . Uveřejnění obsílky obstará žalobce«.

Státní zastupitelství vrátilo spisy nalézacímu soudu se žádostí, aby uveřejnění rozsudku zařídil tamní soud za veřejného žalobce.